

**“मीठे बच्चे- एक बाबा सँग सच्चा-सच्चा प्रेम गर। उहाँको मतमा चल्यौ भने बाँकी सबै मित्र सम्बन्धी
आदिबाट ममत्व टुट्छा”**

प्रश्न:- कुन चाहिँ शब्द बाबाले सिवाय कुनै पनि मनुष्यले बोल्न सक्दैन?

उत्तर:- म तिमी आत्माहरूका पिता तिमीहरूलाई पठाउन आएको छु, मैले तिमीलाई आफूसँगै वापस लिएर लैजान्छु। यस्तो शब्द बोल्ने तागत बाबा सिवाय कुनै पनि मनुष्यमा छैन। तिमीलाई निश्चय छ- यो नयाँ ज्ञान नयाँ विश्वको लागि हो, जुन स्वयं रूहानी बाबाले हामीलाई पठाउनु हुन्छ। हामी ईश्वरीय विद्यार्थी हौं।

गीत:- भोलेनाथ से निराला.....

ओम् शान्ति। बच्चाहरूलाई दिनेवाला सदैव पिता नै हुन्छन्। एक पिता हुन्छन् हदका, जसले आफ्ना ५-८ बच्चाहरूलाई वर्सा दिन्छन्। बेहदका बाबाले बेहदको वर्सा दिनुहुन्छ। उहाँ सबैका एक मात्र पिता हुनुहुन्छ। लौकिक पिता त धेरै हुन्छन्। अनेक बच्चा हुन्छन्, यहाँ हुनुहुन्छ सबै बच्चाहरूका पिता। ब्रह्मा, विष्णु, शंकरलाई पनि पिता भनिदैन। शंकरको कार्य नै भिन्नै छ। उनी दाता होइनन्। एउटै निराकार पिता हुनुहुन्छ, जसद्वारा वर्सा मिल्छ। उहाँ हुनुहुन्छ परमपिता, मूलवतनमा पर भन्दा पर निवास गर्नेवाला। सम्झाउने धेरै युक्ति हुनुपर्छ, मीठो बोली पनि हुनुपर्छ। काम महाशत्रु हो, यसलाई जित्नु छ। कन्याहरू त स्वतन्त्र हुन्छन्। यस्ता धेरै मनुष्य हुन्छन्, जो ब्रह्मचर्यमा रहन मन पराउँछन्। विकारी कुटुम्ब परिवारमा जान चाहँदैनन्, त्यसैले त्यत्तिकै रहन्छन्, मनाही छैन। कन्याहरूका कन्हैया पिता त प्रसिद्ध हुनुहुन्छ। कृष्ण कुनै कन्याका पिता होइनन्। यी त ब्रह्माकुमारी हुन्। कृष्णा कुमारी हुँदैनन्। कृष्णलाई प्रजापिता भनिदैन। यी कन्याहरू, माताहरू छन्, जसले सहनु पर्छ। तर दिल सफा हुनुपर्छ। बुद्धिको योग एक बाबा सँग राम्ररी जुटिरह्यो भने अनेक सँग टुट्न सक्छ। पक्का निश्चय होस्- मलाई एक बाबाको बन्नु छ। उहाँको मतमा चलनु छ। बाबाले सम्झाउनु भएको छ- तिमीले आफ्नो पतिलाई पनि सम्झाऊ, अब कृष्णपुरी स्थापना भइरहेको छ। कंसपुरीको विनाशको तयारी भइरहेको छ। यदि कृष्णपुरीमा जाने हो भने विकारलाई छोड्नु पर्छ। कृष्णपुरीमा जानको लागि सम्पूर्ण निर्विकारी बन्नुपर्छ। भन- अब तिमीले मेरो पनि र तिम्रो पनि कल्याण गर्नु छ। हामी दुवै एक भगवान्का बच्चा हौं। तिमीले पनि भन्छौ- भगवान् मेरो पिता हुनुहुन्छ, हामी त आपसमा भाइ-बहिनी भयौं। अब विकारमा जान सक्दैनौं। विश्व पवित्र थियो, त्यतिबेला सबै सुखी थिए, अहिले त दुःखी छन्। नर्कमा गोता खाइरहेका छन्। बाबा भन्नुहुन्छ- दुवैले हातमा हात दिएर पवित्र बनेर स्वर्ग हिँड। अब हामीले किन २१ जन्मको वर्सा गुमाउने? दिनहुँ सम्झाउनाले नरम हुनेछन्। कन्याहरू त स्वतन्त्र छन्, केवल उनीहरूको संगत नराम्रो हुनु हुँदैन। यो अपवित्र, भ्रष्टाचारी दुनियाँ समाप्त हुनेछ। बाबा भन्नुहुन्छ- पवित्र बन्यौ भने पवित्र दुनियाँको मालिक बन्छौ। यसरी युक्ति सँग सम्झाउनुपर्छ। विष्टाका कीरा भएकाले उनीहरूलाई भूँ भूँ गरेर आफू समान बनाउनुपर्छ। शक्ति सेनामा शक्ति पनि हुनुपर्छ नि! बच्चा आदिलाई त सम्हाल्नुपर्छ नै। बाँकी मोह हुनु हुँदैन। बुद्धिको योग एक सँग नै रहोस्। यी सबै चाचा, काका, मामा आदि नाटकका कलाकार हुन्। अब

खेल पूरा हुन्छ, फर्केर जानु छ। विकर्मको हिसाब-किताब चुक्ता गर्नु छ। यस पुरानो दुनियाँबाट दिल हटाउनु छ। एक बाबालाई याद गर्नु छ। बाबा भन्नुहुन्छ— श्रीमतमा चल्थौ भने स्वर्गको बादशाही पाउँछौ। श्रीमत हो भगवान्को। राजयोगद्वारा अवश्य राजाहरूका राजा बन्छौ। यो मृत्युलोक त अब समाप्त हुनेछ। त्यसैले किन बाबाद्वारा २१ जन्मको पूरा वर्सा नलिने? विद्यार्थीहरूले सम्झन्छन्— यदि हामीले राम्ररी पढ्छौं भने राम्रो नम्बरमा पास हुन्छौं। यदि यहाँ राम्ररी पास भयौ भने वहाँ स्वर्गमा उच्च पद पाउँछौ। राजकुमार-राजकुमारी बन्नुपर्छ। सबै त बन्दैनन्। प्रजा त धेरै बन्दै जान्छन्। प्रदर्शनी द्वारा बिस्तारै-बिस्तारै धेरै प्रभाव निस्कदै जान्छ।

तिमीलाई थाहा छ— जुन कार्य चल्दै आएको छ, त्यो ५ हजार वर्ष पहिला पनि चलेको थियो। बाबा भन्नुहुन्छ— म पनि ड्रामाको बन्धनमा बाँधिएको छु। पार्ट विना मैले पनि केही गर्न सकिदैन। यस्तो होइन स्वदर्शन चक्रद्वारा कसैको शिर काटिदिऊँ। स्वदर्शन चक्रको अर्थ पनि तिमी बच्चाहरूलाई सम्झाइन्छ। शास्त्रहरूमा त धेरै कथाहरू लेखिदिएका छन्। स्व-दर्शन अर्थात् सृष्टिको आदि मध्य अन्त्यलाई जान्नु। स्व अर्थात् आत्माको दर्शन, सृष्टि चक्रको दर्शन। अवश्य हामीले ८४ को चक्कर लगाउँछौं। सूर्यवंशी, चन्द्रवंशी... अब चक्र पूरा भयो। फेरि नयाँ चक्र घुम्छ। यो यहाँको नै चक्र हो। सुरुदेखि अन्त्य सम्म भूमिका छ। दुई युग पूरा हुन्छ, त्यसैले मानौं आधा दुनियाँ पूरा हुन्छ। त्यसैलाई वैकुण्ठ पनि भनिन्छ। बाँकी अरू धर्म त आउँछन् नै पछि। भन— पहिले यहाँ स्वर्ग थियो, नयाँ दुनियाँ थियो, अहिले पुरानो बनेको छ। तिमीलाई थाहा छ— सुरुमा हुन्छन् सूर्यवंशी, चन्द्रवंशी। त्यो राजधानी पूरा भएपछि मध्य हुन्छ। नयाँ र पुरानोको बीच। पहिला आधाकल्प भारतवर्ष मात्रै थियो। सारा नाटक यहाँको नै बनेको हो। हामी नै श्रेष्ठाचारी डबल शिरताज राजाहरू थियौं। हामी नै भ्रष्टाचारी बन्यौं, पूज्य सो पुजारी। अरू कसैले यस्तो कुरा भन्न सक्दैन। सम्झाउन कति सहज कुरा छन्। यो रूहानी ज्ञान परम आत्माले बच्चाहरूलाई दिइरहनु भएको छ। तिमीलाई थाहा छ— हामी आत्माहरूका पिताले ज्ञान दिइरहनु भएको छ। बाबा भन्नुहुन्छ— मैले आत्माहरूलाई पढाउँछु। आत्माहरूलाई साथै लैजान्छु, अरू कसैको यस्तो भन्ने तागत हुँदैन। भन्न त आफूलाई ब्रह्मा वा ब्रह्माकुमार-कुमारी भनून्। केही यहाँको ज्ञानको नक्कल पनि गरून् तर त्यो चलन सक्दैन। सत्य जहिले पनि सत्य नै हुन्छ, सत्य कहिल्यै छिप्न सक्दैन। अन्त्यमा अवश्य भन्नेछन्— अहो प्रभु हजुरले जे बताउनुहुन्छ त्यो सत्य हो, अरू सबै झुटा हुन्। परमपिता परमात्मा हुनुहुन्छ नै सत्य। उहाँ निराकार हुनुहुन्छ। शिवरात्रिको पनि अर्थ बुझेका छैनन्। यदि कृष्णको तनमा भगवान् आएको भए त भन्नुहुन्थ्यो— म कृष्णको तनमा आएर तिमीलाई ज्ञान दिन्छु, यो पनि हुन सक्दैन। यो ज्ञान हो, यसमा राम्ररी ध्यान दिनुपर्छ। हामी ईश्वरीय विद्यार्थी हौं— यो बुद्धिमा छैन भने बुद्धिमा केही पनि बस्दैन। तिमी धेरै जन्मको अन्त्यको यो अन्तिम जन्म हो। यो मृत्युलोक अब समाप्त हुनेछ। म आएको छु अब अमरपुरीको मालिक बनाउन। सत्य-नारायणको कथा अर्थात् नरबाट नारायण बन्ने ज्ञान, कथा होइन। कथा पुरानो, प्राचीन कुरालाई भनिन्छ। यो ज्ञान हो। लक्ष्य-उद्देश्य पनि बताइन्छ। यो कलेज पनि भयो। इतिहास, भूगोल पनि पुरानो कथा भयो। फलाना-फलानाले राज्य गर्थे। अहिले बाबा भन्नुहुन्छ— मेरो पनि ड्रामामा पार्ट छ। ब्रह्माद्वारा स्थापना, शंकरद्वारा विनाश। उनीहरूले यी बम्ब आदि त

बनाउनु नै पर्छ विनाशको लागि। यादव, कौरव, पाण्डवले के गरे... शास्त्रमा त उल्टो-सुल्टो कुरा लेखिदिएका छन्। यादवहरूको लागि ठीक लेखेका छन्- आफ्नो कुलको विनाश स्वयं गरे। बाँकी पाण्डव, कौरवको हिंसक युद्ध देखाएका छन्। यो त भएको होइन। तिमीहरू सँग हुनुहुन्छ परमपिता परमात्मा। उहाँ हुनुहुन्छ मुख्य पण्डा एवं गाइड, पतित-पावन पनि हुनुहुन्छ, मुक्तिदाता पनि हुनुहुन्छ। रावण राज्यबाट छुटाएर रामराज्यमा लगिरहनु भएको छ। बाबा भन्नुहुन्छ- यो रावण राज्य समाप्त भएर मुर्दावाद भएर फेरि पावन श्रेष्ठाचारी सत्ययुगी राज्य सुरु भइरहेको छ। यो कुरा तिमी बच्चाहरूले नै जान्दछौ, अरू कसैलाई सम्झाउन पनि सक्छौ। अरू कसैले जानेका छैनन्। भक्तिमार्गका शास्त्र त धेरैले जान्दछन्। सम्झन्छन्- भक्तिबाट भगवान् पाइन्छ। आधाकल्प भक्तिमार्ग। भक्तिको अन्त्यमा ज्ञानसागर आएर ज्ञान इन्जेक्शन लगाउनुहुन्छ। तिमी बच्चाहरूको पतित-पावन गड फादरली स्टुडेन्ट लाइफ हो। पतित-पावन अर्थात् सतगुरु। ओ गड फादर अर्थात् परमपिता परमात्मा। उहाँले शिक्षकका रूपमा राजयोग सिकाउनुहुन्छ। कति सहज कुरा छ। पहिले पतित-पावन अवश्य लेख्नुपर्छ। गुरु सबैभन्दा तीक्ष्ण हुन्छन्। सम्झन्छन्- सतगुरुले सद्गति दिनुहुन्छ, दुर्गतिबाट छुटाउनुहुन्छ। बाबाले कति राम्ररी सम्झाउनुहुन्छ। तर यो कसैको बुद्धिमा बस्दैन- हामी भगवान्का बच्चा हौं त्यसैले अवश्य वर्सा मिल्नुपर्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू! तिमीले रावणलाई जित्यौ भने जगतजित बन्देछौ। श्रीमतमा चल्नुपर्छ। जसरी बाबा मीठो हुनुहुन्छ, त्यसैगरी बच्चाहरू पनि मीठो बन्नुपर्छ। युक्ति सँग सम्झाउनु छ, पछि गएर बुझ्नेछन्। तिमीलाई पनि विश्वास गर्नेछन्। देख्नेछन्- लडाइँ त लाग्यो, किन बाबाद्वारा वर्सा नलिने? यस्तो लडाइँ आदिको समयमा विकारको कुरा याद रहँदैन। यस्तो कसैले भन्दैन विनाश हुनु पहिले विषको स्वाद त लिऊँ। त्यतिबेला आफ्नो सम्हाल गरिन्छ। जन्म-जन्मान्तर देखि यो काम कटारी चलाउनाले तिमी यो हालत भएको छ, दुःखी भएका छौ। पवित्रतामा नै सुख हुन्छ। संन्यासी पवित्र छन्, त्यसैले त पुजिन्छ। तर यतिबेला दुनियाँमा धेरै ठगी भइरहेको छ। मालिक त कोही छँदै छैन। प्रजाको प्रजामाथि राज्य छ। स्वर्गमा लक्ष्मी-नारायणको कति सुन्दर नम्वरवन राज्य थियो। यो सबै बिसिँएका छन्। रुद्र माला हुन्छ, फेरि हुन्छ विष्णुको माला। ब्राह्मणहरूको माला त बन्न सक्दैन किनकि तल-माथि, गिर्ने-चढ्ने गरिरहन्छन्। आज ५-६ नम्बरमा छन्, भोलि हेर्नो भने हुँदै हुँदैनन्। वर्साबाट पनि, राजाईबाट पनि समाप्त हुन्छन्। बाँकी रह्यो प्रजा पद। यहाँ रहेर पनि छोडिदिए भने प्रजामा पनि राम्रो पद पाउन सक्दैनन्। विकर्म धेरै जोड सँग हुन्छ। तिमीलाई भगवान्ले पढाउनुहुन्छ, कति अनौठो कुरा छ। नयाँ दुनियाँको लागि यो नयाँ ज्ञान हो। तिमी नयाँ विश्वको मालिक थियौ, अहिले पुरानो विश्वमा कौडी तुल्य छौ। बाबाले कौडी तुल्यलाई फेरि हीरा तुल्य बनाउनुहुन्छ। तिमी काँडाबाट फूल बनिरहेका छौ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) कुनै पनि सम्बन्धमा मोह राख्नु हुँदैन। दिलको सच्चाइ सफाईबाट निर्बन्धन बन्नुपर्छ। विकर्मको हिसाब चुक्ता गर्नु छ।
- २) मीठो वचन र युक्तियुक्त बोलीद्वारा सेवा गर। पुरुषार्थ गरेर राम्रो नम्बरमा पास हुनु छ।

वरदानः— बाबाद्वारा मिलेका वरदानलाई समयमा कार्यमा लगाएर फलीभूत बनाउने, वरदानी मूर्त भव बापदादा द्वारा जति पनि वरदान मिल्छ, त्यसलाई समयमा कार्यमा लगायौ भने वरदान कायम रहन्छ। वरदानको बीजलाई फलदायक बनाउनको लागि त्यसलाई बारम्बार स्मृतिको जल देऊ, वरदानको स्वरूपमा स्थित हुने धूप देऊ। अनि एक वरदानले अनेक वरदानहरूलाई साथमा ल्याउँछ र फलस्वरूप वरदानी मूर्त बन्छौ। जति वरदानहरूलाई समयमा कार्यमा लगाउँछौ, त्यति वरदान र श्रेष्ठ स्वरूप देखिन्छ।

स्लोगनः— अटेन्शन स्वाभाविक भयो भने टेन्शन स्वतः समाप्त हुन्छ।